Penguenin
Görünmez
Kayığı
Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Görünmez Kayığı

Ebru Mina TOMURCUK

Suyun masmavi parıldadığı sıcak bir koyda, Pippin adında zeki bir penguen yaşardı. Pippin yuvarlak mucit gözlükleri ve esintide dalgalanan kırmızı bir atkı takardı. Mavi alet kemerinde küçük bir İngiliz anahtarı taşır, her an tamir için hazır olurdu. Pippin inşa etmeyi ve kurcalamayı çok severdi ve en yeni fikri şimdiye kadarki en büyüğüydü: görünmeyen bir kayık!

Pippin gece gündüz çalıştı, neşeli bir melodi mırıldandı. Özel şeffaf bir boya karıştırdı ve onu dikkatlice teknenin gövdesine sürdü. Kayık parıldadı, sonra gözden kayboldu. "Mükemmel!" diye sevindi Pippin, gözlüklerini yukarı iterek. "Görünmez bir kayık! Kimse onun geldiğini görmeyecek!" Suyun üzerinde sessizce süzülen gizli bir kâşif olduğunu hayal etti.

Pippin görünmez kayığını hafif bir şıpırtıyla suya indirdi. Su dalgalandı, ama kayık görünmez kaldı. İçine tırmandı ve koyun çevresinde kıkırdayarak yelken açtı. "Bu şimdiye kadarki en iyi icat!" dedi. Ama diğer hayvanlar kayığı hiç göremiyordu. Sadece Pippin'in havada süzüldüğünü görüyorlardı, bu da çok tuhaf görünüyordu.

Pippin'in arkadaşı fok Sally yüzerek yanına geldi, bıyıkları seğiriyordu. "Pippin, neyin üstünde oturuyorsun?" diye sordu. "Görünmez kayığımın üstünde!" dedi Pippin gururla. Sally kocaman kara gözlerini kırpıştırdı. "Bu eğlenceli görünüyor, ama güvenli mi?" Pippin sadece güldü. "Merak etme! Görünmez işte!" Sally'nin başını sallamasına aldırmadan yelken açtı.

Su samuru Ollie sırtüstü suda hızla kaydı, uzun kuyruğu suyu sıçratıyordu. En sevdiği parlak çakıl taşını bulmak için acele ediyordu. Aniden, güm! Ollie sert bir şeye çarptı. "Ah!" diye bağırdı, burnunu ovuşturarak. Etrafına baktı, ama hiçbir şey görmedi. "Bu da neydi?" diye merak etti. Pippin'in görünmez kayığı yine iş başındaydı.

Kaplumbağa Tilly yavaşça süzülüyordu, turuncu can simidi suda inip kalkıyordu. Huzurlu öğleden sonranın tadını çıkarıyordu. Sonra, güm! Kabuğu görünmez bir kenara çarptı. "Aman!" diye soludu, daireler çizerek dönerek. "Suyun içine duvarı kim koydu?" Pippin utanmış bir halde ortaya çıktı. "Özür dilerim, Tilly! Bu benim görünmez kayığım." Tilly iç çekti. "Onu görmek çok zor."

Pippin endişelenmeye başladı. Görünmez kayığı sorun çıkarıyordu. Ollie'nin burnunda bir şişlik vardı ve Tilly'nin başı dönüyordu. "Belki görünmezlik o kadar da iyi bir fikir değildi," diye mırıldandı Pippin. Ama icadından vazgeçmek istemiyordu. Kıyıda oturdu, elinden geldiğince düşündü, yüzgeçleri kavuşturulmuştu. Kayık yakınlarda yüzüyordu, tamamen görünmez.

Fok Sally yüzerek yanına geldi ve Pippin'in yanına oturdu. Renkli keçeli kalemlerle dolu sarı çantasını açtı. "Bir fikrim var," dedi nazikçe. "Kayığı herkesin görebileceği şekilde boyasak ne olur?" Pippin'in gözleri parladı. "Ama o zaman görünmez olmaz!" Sally gülümsedi. "Aynen öyle. O zaman güvenli olur."

Pippin Ollie'nin şişliğini ve Tilly'nin dönüşünü düşündü. Başını salladı. "Haklısın, Sally. Önce güvenlik gelir." Birlikte görünmez kayığı kumsala çektiler. Önce bulmak zordu, ama dalgaları takip ettiler. Sally Pippin'e kırmızı bir kalem verdi. "Hadi onu parlak ve neşeli yapalım!" dedi. Pippin sırıttı, boyamaya hazırdı.

Gövdeyi güneş sarısı ve gökyüzü mavisiyle boyadılar. Sally pembe ve yeşil puantiyeler ekledi. Pippin ön tarafa kocaman mutlu bir yüz çizdi. Sally'nin çantasındaki bütün kalemleri kullandılar. Kayık renk renk, sihir gibi ortaya çıkmaya başladı. "Çok güzel!" diye sevindi Pippin. "Ve artık herkes onu görebilir!" dedi Sally, yüzgeçlerini çırparak.

Ollie ve Tilly ne olduğunu görmeye geldiler. "Vay canına!" dedi Ollie. "Gökkuşağı gibi bir kayık!" Tilly yavaşça başını salladı. "Artık onu fark etmek çok kolay." Pippin gurur duydu. "Sally'nin kalemleri sayesinde," dedi. "Ve görünmez olmanın her zaman daha iyi olmadığını bana gösterdiğiniz için ikinize de teşekkürler." Bütün arkadaşlar gülümsedi, kayığı birlikte denemeye hazırdılar.

Renkli kayığı suya ittiler. Mavinin üzerinde neşeli bir renk sıçraması gibi parlakça inip kalktı. Önce Pippin tırmandı, sonra Sally, Ollie ve Tilly. Kayık hepsini taşıdı. "Hadi gezintiye çıkalım!" dedi Pippin. Koyun çevresinde yelken açtılar, gülüşüp el salladılar. Diğer hayvanlar onların geldiğini gördü ve karşılık verdi. Artık çarpışma yok, sürpriz yok.

O günden sonra Pippin'in kayığı koydaki en neşeli manzaraydı. Özenle boyanmış ve takım çalışmasıyla yelken açıyordu. Pippin gözlüklerini ve alet kemerini korudu, ama Sally'nin öğüdünü hep hatırladı. "Yeni fikirler harikadır," dedi arkadaşlarına, "ama önce güvenlik gelmelidir." Herkes aynı fikirdeydi, özellikle Ollie ve Tilly.

Arkadaşlar güneşli öğleden sonraların çoğunu suda geçirdi, dümeni sırayla tuttular. Sally çantasında atıştırmalıklar getirdi ve Ollie komik şakalar anlattı. Tilly yavaş ve istikrarlı bir şekilde dümen tuttu. Pippin renkli kayığını izledi ve gurur duydu. Artık görünmez değildi, ama daha da iyi bir şeydi: güvenli ve arkadaşlarla paylaşılan.

Pippin kayığa küçük bir bayrak bile ekledi, parlak bir gökkuşağıyla boyanmıştı. "Takım çalışması için!" dedi. Sally yüzgeciyle ona beşlik çaktı. "Ve güvenlik için!" diye ekledi. Hep birlikte sevindiler. Koy kahkahalarla ve suyun renkli gövdeye hafifçe vuruşuyla doldu. Bu en iyi kayıktı, çünkü herkes onun geldiğini görebiliyordu.

Ve böylece Pippin asla unutmayacağı bir ders öğrendi. İcat yapmak eğlencelidir, ama arkadaşları güvende tutmak daha da iyidir. Renkli kalemler ve iyi bir arkadaşın yardımıyla görünmez kayığı bir neşe kayığı oldu. Artık Pippin her yeni fikri olduğunda kendine, "Bu güvenli mi?" diye sorar. Ve hep hatırlar: önce güvenlik, sonra eğlence.